

Svend Aage Jensby (V):

Ved de undersøgelser, som er foretaget, er det konstateret, at der inden for det offentlige, inden for told- og skatteområdet og det kommunale område, er opstået nogle ganske voldsomme restancer, i alt 30 mia. kr.; der er tale om en fordobling inden for et tidsinterval på godt 4 år. Herudover er der tale om en række andre meget betydelige restancer til staten og selvstændige offentlige institutioner.

Det er af mange grunde en helt uantagelig tilstand. Det er urimeligt over for de lønmodtagere og skatteydere, som deltager i samfundets afholdelse af udgifter gennem de i øvrigt alt for høje personskatter, vi har. Det er urimeligt over for dem, som sætter en ære i at overholde gældende regler og har respekt for at overholde, hvad man skal hver for sig. Det er i sandhed også urimeligt over for de virksomheder, som opfylder de forpligtelser, de har, fordi disse virksomheder bliver udsat for en urimelig konkurrence.

Derfor hilser Venstre det velkommen, at der fra regeringens side, fra forskellige fagministres side, her er taget en række initiativer, som nu behandles samlet, til at lette inddrivelsen af det offentliges tilgodehavende, men så sandelig også til at hindre, at restancerne opstår.

Jeg vil først fremkomme med nogle bemærkninger til de lovforslag, som regeringen har fremsat, og så slutte af med nogle bemærkninger til de tre beslutningsforslag fra Socialdemokratiet.

Lovforslag nr. L 169 tilsigter at forbedre restancesituationen på selve skatteområdet, og det skal, som der nævnes i bemærkningerne, ske på en 5-6 forskellige måder:

En forkortelse af kredittiden for selskabskat. Det kan vi helt gå ind for.

Adgang til skønsmæssig fastsættelse af indeholdelsespligtiges A-skattetilsvaret samt gebyrer. Det passer os fortræffeligt.

Forhøjelse af den maksimale procentsats for lønindeholdelse og lønindeholdelse for stempel- og arveafgiftsbeløbene. Det synes vi er en udmærket måde at forbedre inddrivelsen på dette område på.

Jeg har lagt vægt på, at det på side 4 i bemærkningerne fremhæves, at transgbeneficiet skal respekteres. Det har jo betydning med hensyn til forhøjelsen af procentsatsen for lønindeholdelse fra de 15 til de 20 pct. Den, der

kender lidt til dagligdagen fra fogedretten, vil vide, at transgbeneficiet er undergået en kolossal udvikling til gavn for skyldnerne inden for de sidste 10-15 år. Den linje fører man her over på skatteområdet. Derfor ser vi ikke i Venstre de betænkeligheder, som fru Pia Gjellerup gav udtryk for, ved at forhøje satsen til 20 pct.

Derfor kan vi i det hele støtte det lovforslag, som jeg ikke føler grund til at komme nærmere ind på.

Finansministeren har fremsat lovforslag nr. L 172 for at effektivisere inddrivelsen af en lang række restancer. Det skal, som der nævnes i bemærkningerne, ske ved lønindeholdelse, ved en øget adgang til at indhente oplysninger hos skattemyndighederne, ved en underrettningspligt for de indeholdelsespligtige og de ansatte, ved at indføre bødestraf for dem, der ikke overholder reglerne om indeholdelse, og ved en øget adgang til at foretage udpantning. Det synes vi er ganske udmærket; så sparer man en masse procesretlige skridt.

Vi synes også, at det er en ganske udmærket idé, at Hypotekbanken, som råder over de fornødne edb-faciliteter, skal forestå inddrivelsen af disse mange forskellige krav, som lovforslaget omfatter.

Jeg må gå ud fra, at der er foretaget en vurdering, som giver baggrund for, at man kan spare disse 50 årsværk, som anføres i bemærkningerne, og så synes vi, at det er et ganske udmærket forslag.

Trafikministerens lovforslag, nr. L 180, kan vi i Venstre også hilse særdeles velkommen. Der er jo en helt klar dokumentation for, at der på hyrevognsområdet skyldes betydelige skatte- og momsbeløb. Dette forslag giver mulighed for dels at nægte og dels at tilbagekalde bevillinger, såfremt den pågældende har en betydelig forfalden gæld. Det kunne så være lidt uklart, hvad man forstår ved »betydelig«, men dér fremgår det, som også hr. Aagaard har været inde på, af bemærkningerne, at man for at tilbagekalde en bevilling må stille krav om en forfalden gældspost på omkring 100.000 kr. og for at nægte en bevilling ca. 50.000 kr. Det er altså ganske store restancestørrelser.

Der må videre lægges vægt på, at det af lovforslaget fremgår, at en tilbagekaldelse forudsætter, at man har givet bevillingshaveren en chance for at rette for sig, og at en tilbagekaldelse vil kunne indbringes for domstolene, og